

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državna trtoušna komisija na Dunaji

zborovala je, kakor smo poročali, dne 12. in 13. septembra. Prišlo je 28 zastopnikov iz dežel, kjer rodi vinska trta, in sicer iz južnih dežel gg.: dr. Vošnjak za Kranjsko, baron Moscon za Štajersko, Burgstaller za Trst, dr. J. Canciani za Istro, T. grof Latour za Gorico, P. dr. Tartaglia iz Spleta itd. Ker bode gotovo zanimala naše slovenske vinogradnike, ki so silno zadeti po trtni uši, kar se je sklepalo pri tem shodu, hočemo kratko poročati o razpravah državne komisije.

Na dnevnem redu je bilo posvetovanje o resolucijah, katere je bil sklenil državni zbor v poslednjem zasedanju gledé trtne uši. Državni zbor je namreč pozval vlado, da pomnoži poskuse z ameriškimi trtami, da povekša ameriške trtnice, da dobi ključé in ukoreninjene trte iz inozemstva in Amerike ter da trte iz državnih trtnic oddaje po kolikor možno nizki ceni, oziroma revnim vinogradnikom brezplačno. Dalje naj vlada predloži spremembe zakona od 3. aprila 1875 proti trtni uši v tem zmislu, da se odstrani ukaz, da morajo biti trte uničene in se ne smejo nasajati novi vinogradi, kjer je dokazana trtna uš; da je prosto kupčevanje z ameriškimi trtami; da so davka prosti vsi novi z ameriško trto zasajeni vinogradi ne samo v krajih, kjer je trtna uš dokazana, temveč na 25 kilometrov okolu in da se ne zahteva desinfekcija upeljanih ameriških trt. Konečno se vladi naroča, da podpira vsa društva in zadruge, katere se pečajo z zasajenjem ameriških trt in njihovo požlahtnitvijo, da jim dovoli podpore in prepusti trte brezplačno.

Vsem tem sklepom je komisija z malimi spremembami potrdila po obširni dvadnevni debati.

Gosp. poljedelski minister grof Falkenhayn, ki je sam predsedoval, naznanil je pred debato, da vlada namerava v vsakem okrajnem glavarstvu, v katerega okoliši se nahaja trtna uš, napraviti vinograd, zasajen z ameriškimi necepljenimi in cepljenimi trtami. Vsi govorniki so to odobrovaje na znanje vzeli in izrekli, da jedino rešitev vinogradarstva vidijo le v zasajenju ameriških trt, ki so stanovitne proti trtni uši.

Niže-avstrijski zastopnik grof Gatterburg se je pohvalil, da je dosegel v deželnem zboru znesek 30.000 gld. za sredstva proti trtni uši, s kojimi se podpirajo občine, katere si napravljajo ameriške trtnice. Dr. Vošnjak pravi, da se tudi kranjski deželni odbor resno bavi z nezgodo, katera je zadela ne le vinograde na Dolenjskem, ampak tudi na Vipavskem. Deželni zbor je dovolil podpore vinogradnikom, ki zasajajo ameriško trto. Izdal se je poseben pouk za umno zasajenje ameriških vinogradov. Izreče hvalo vladi, da je napravila v Kostanjevici velik ameriški vinograd, iz katerega bo dobiti do $\frac{1}{4}$ milijona in še več ključev ameriških trt, in da se bodeta tudi v Črnomaljskem okraju in v Vipavski dolini prihodnjo spomlad zasadila taka vinograda. A cena za ameriške trte je previsoka, če tudi je bila znižana na 3 gld. za 1000. Ljudstvo v vinorodnih okrajih je silno zbegano, a tudi tako siromašno, da še za sol nima, ne pa da bi si kupilo trt. Govornik priporoča še posebno, da se goje take ameriške trte, katere dajejo vino, ne da bi se morale cepiti, ker je cepitev jako natančno delo in se more večkrat ponavljati. Tudi so ljudje vajeni na grobanje trt, kar bi se potem ne smelo zgoditi. Saj je dokazano po Francoskem, da je več vrst ameriških trt, ki dajejo prav okusnega vina, na primer Othello, ki rano dozori. V Kostanjevici ima Othello že v drugem letu debelojagodnato črno grozdje, ki je začetkom septembra že bilo sladko. Iz tega trsa ali iz Huttingtona, ki tudi zgodaj zori, bi se dalo napraviti črno ali rudeče vino, gotovo boljše od tako zvanega cvička. S takimi trtami naj bi se delali poskusi v vseh legah. Deželna vinarska šola, ki ima že ameriške vinograde, bode vse take pohvaljene trte za poskušnjo zasadila. Konečno se pritoži, da morajo posestniki še zmirom plačevati davek od zemljišč, na katerih je trtna uš že zdavnej uničila vse trte.

Unela se je potem debata v ameriških titah, ali in katere vrste bi kazalo gojiti, da jih trtna uš ne napade, in če jih napade, ne uniči.

Gosp. minister je naznanil, da je referenta v ministerstvu dvornega svetnika Depretisa bil lani poslal na Francosko, kjer je pregledel vinogradarstvo v krajih, od trtne uši prizadetih. Bival je

tam tri mesece in spisal jako obširno poročilo, katero se je tiskano izročilo članom komisije. Poročilo je res jako zanimivo, ker nepristranski pripoveduje o delovanju na Francoskem proti trtni uši in tudi ne zamolči uspehov, kateri so se dosegli z nasajenjem ameriške trte. Leta 1868, predno se je začela trtna uš razširjati, imelo je Francosko 2,681.895 ha, ali 200krat toliko vinogradov, ko vse Dolenjsko. Zdaj jih ima še 1,920.257 ha, od katerih je 166.517 ha zasajenih z ameriško trto, torej še ne 10. del vseh vinogradov. Od drugih sredstev proti trtni uši rabi se žvepleni ogljik na 66.175 ha, potapljanje vinogradov na 26.665 ha. Od direktnih produkturjev je najbolj zasajen Jaques, potem Othello, Cuningham, Herbemont in Huttington. Nekateri teh zasadov so že do 10 let stari, a vzlic trtni uši obilno rode.

Gospod minister je z ozirom na to poročilo menil, da vprašanje, ali naj se sadi ameriška trta pri nas, še ni dognano. Treba bo še mnogo poskusov. Ravnatelj Goethe in prof. Rössler Klosterneuburške šole zagovarjala sta ameriške trte. Goethe priporoča za naše kraje od direktnih produkturjev Othello, York Madeira in Huttington za črna vina, ker Jaques prepozno dozori, Elvira za belo vina. Kot podlaga za cepitev domačih trt pa sta najboljša trsa Riparia, Rupestris in York Madeira.

Po končanem zborovanju so si gospodje ogledali državne ameriške vinograde v Klosterneuburgu in občudovali razkošno rast malone vseh ameriških trt vzlic trtni uši. Direktni produkterji: Jaques, Othello, Herbemont i. t. d., so bili obloženi z grozdem, ki je bilo že vse črno in sladko, zlasti ugajalo je grozdje od Huttingtona in Othella, ki je debelojagodnato in jako okusno brez tistega okusa, ki ga ima grozdje od York Madeira in Othella, in drugih ameriških trt in ki je hujši od Izabele. Vino od teh trt, to so priznavali vsi udje komisije, bilo bi prav dobro. Dvomijo pa še, ali bodo te trte stanovitne proti trtni uši. No po skušnjah na Francoskem na tem ni dvomiti. Torej smemo upati, da vinska trta ne bode zamrla v naših krajih in da bode Amerika po svojih trtah to popravila, kar nam je pokvarila s filoksero.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XX.

(Dalje.)

„Molči, molči dete in uteši se. Saj ti nisem toliko rekla. Ali ne veš, da so bolni ljudje sitni. A vsa premrzla si. Vedno ti pravim: Varuj se! Kdo bi mi potem postregel, ako ne bi tebe imela? Kdo bi me razveseljeval? No zakaj, Světluka!“

In dobra majka dvignila je z obema rokama glavo hčerino in ji z bledih, ljubeznjivih ličic otirala solze in na belem čistem čelu lase ljubko gladila.

Pred Ouřadovo hišo začul se je zvonec. Bilo je sicer že proti večeru, a „Ave-marija“ vender ni moglo biti. Tudi neso prenehali, in zvonec klenkal je že precej časa, da bi Ave-marijo že desetkrat lahko zmolili.

Iz hiš in koč prihajali so možje v kožuhih s kosami, vilami, a največ imelo jih je cepce. Za hip bilo je vender zopet tiho po vasi. Jiřičani odšli so, da okrepe upornike.

Ouřada razgrizel si je pod streho od jeze ustni. Oni, ki so pripovedovali, da se je skrtil pod streho, imeli so prav. Bil je že ondu tretji dan. Ko pa je slišal danes strašno rezgetanje iz hleva, vzdignil se je naglo in segel po vilah, a pogledavši skozi lino v vas, vrgel jih je daleč od sebe, zagнал se zopet v seno in globoko zaril v mrvo.

Stoprav, ko se je zmračilo zlezel je doli in šel pogledat v blev.

Čez precej časa stopil je v sobo.

V sobi je bila gosta tema. O družini nikjer niti sluha. Ouřada šel je tipaje k peči. Na klopi očutil je nekoga. Bila je žena.

„Ali ne boš prižgala luči?“

Žena je ustala, ubogala in razkresala kremen.

„In semkaj le nasproti se usedi! Naj si vidiva v obraz!“

Kmetica je zopet ubogala, a moža svojega ni pogledala v obraz. Zagledala se je topo v plamene na ognjišču, kateri danes niso hoteli veselo, skakljaje gorati.

„Slišiš? — V oči mi glej in v obraz! Ali razumeš?“

Seljak Ouřada zgrabil je ženo za glavo z obema rokama. Ni se mu branila. Niti zašepetala ni, niti močnejše se ne oddihnila, kakor bi ne bila živa. Oči njene bile so brez leska, kakor dva kremen.

„Tako-le ne moreva biti skupaj v jedni hiši! — Pod jedno streho ne moreva tako živeti! Glej mi v oči ti — — —!“

Seljak Ouřada rabil je gnjusno ime, najhujše, katero je vedel. Ženi njegovi premaknila se ni na obrazu ne jedna poteza, kakor bi bila „iz lesa“.

„In zato preč iz tega doma! Pojdi za njim, saj sta se tako zagovorila proti meni! Niti življenja ne bil bi varen mej vama! Že davno poplašal sem vam to hišo krvavo! Ali ne greš? — Ali me hočeš dražiti? Me-li hočeš prisiliti, da uporabljam najhujša sredstva? — Pokazal vam bom, ve kune, kdo je sodnik Ouřada! Proč od tu! — In gleda kakor štor. To je kuščarjevo pleme!“

Ouřada stal je z rokama namerjenima na svojo ženo, z očmi divje se vrtečimi in z belo peno na zarudelih ustnih kakor besnež.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. septembra.

Oficijozna „Sonn- und Montags-Zeitung“ piše ob vprašanji kronanja cesarja češkim kraljem: „Po izjavi nemških zaupnih mož moral bi Taaffe prav za prav poprej priseči, da ne bode besede „kronanje“ niti izustil, če mu Nemci milostljivo ne dovolijo. Ali ste že slišali kaj tako smešnega? Mari more ministerski predsednik v to privoliti, če bi njegovej osebi tudi ugajalo? Kronanje cesarja kraljem češkim je taka pravica Njega velečastva, da cesarju niti protipodpisa kroninega sveta ni treba, če se hoče dati kronati. Le glede kraljeve prisege je ministerstvo odgovorno. Zbori, ki nimajo nobene avtoritetne značaja, o tem ne morejo razpravljati, nikar pa še sklepati o kacic omejitvah. Za take razprave kompetentna sta le deželni in državni zbor, in v teh zastopstvih dala bi bila vlada dotična pojasnila. Da bi se povodom kronanja ne proglasilo zedinjenje Moravske in Slezke s Češko, je jasno, ker ustava takega državnega prava ne pozna. Kakor se kaže, v nemškočeških krogih ne vedo ali pa vedeti nečejo, da so pri kronanju cesarja Frana in Ferdinanda za češka kralja moravski stanovni v polnej obliki protestovali proti zjednitvi Moravske s Češko, da pokažejo ta protest, spremili so deželni stanovni moravski cesarja na konjih le do meje. Tako se je vršilo kronanje za absolutizma. Da se bodo v ustavnej dobi popolnoma ozirali na ustavne odnose, ni dvomiti.“ Oficijozni list naglašja, da se to, kar piše, opira na avtoritativne informacije.

Moravski poslanci češke narodnosti ne mislijo zahtevati v državnem zboru, da bi se osnovalo v Brnu češko vseučilišče. Juristov in jezikoslovcev čeških itak ne manjka, čuti se pa potreba čeških zdravnikov na Moravskem. Zaradi tega hočejo v češkem klubu sprožiti misel, da bi se v Brnu osnovala medicinska fakulteta, ki bi imela pravico, dajati doktorske diplome. Taka fakulteta je tembolj potrebna, ker medicinske fakultete v Pragi in na Dunaju imajo že preveč slušateljev.

Princ **Liechtenstein** ne bode sedaj odložil niti državnozborskega niti deželnozborskega mandata. Pri prihodnjih volitvah pa ne bode več kandidoval, ter se bode najbrž zavsem odtegnil javnemu delovanju, ko se je preveril, da se njegovi nazori ne dadó lahko uresničiti.

Vnanje države.

Ruski car ta mesec še ne pride v Berlin. Sedaj se zopet govori, da pride dne 4. oktobra, če sploh pride. To odlašanje pač dovolj jasno kaže, kako malo prijateljski so odnosi mej Nemčijo in Rusijo.

Zastopniki nekaterih velevladstij v Carigradu so poslednji čas nagovarjali **Turčijo**, da naj prizna Koburžana knezom **bolgarskim**. Turčija se dosedaj za to še ni odločila, ker se ne mara zameriti Rusiji.

Pri volitvah za zbornico **francosko** minulo nedeljo dobili so večino Boulanger, Rochefort in Dillon, pa njih izvolitve niso objavili, ker voljeni biti ne morejo, ker so bili obsojeni pred državnim sodiščem. Končno bode o njihovej izvolitvi prosojala še le zbornica.

Na **Kreti** zaprli so več osob, mej njimi tudi več svečnikov, ker so prišli nekeje zaroti na sled Metropolit pritožil se je pri Šakirji paši, ker so se zaprli svečniki.

Dopisi.

Iz Ljutomera. [Izv. dop.] (Slovenščina pri našej sodnji.) Nekaj jako čudnega Vam moram poročati. Tukajšnji c. kr. sodnik Štefan

Seljakinja se ni ganila, kakor bi bila v istini odrevenela. Tudi bi ne bilo čudno po dogodkih zadnjih dveh dnij! Kdaj je bilo v Podlesji v kateri obitelji čuti sto let, da bi otec preklinjal sina, in sin vračal vsako preklestvo še poostreno otcu! Kdaj je bilo v Podlesji v kateri obitelji čuti sto let, da bi otec izganjal sina iz rodne doma z besedami: Da bi blódlil kakor Kaj, da bi ti vsak čital na obrazu, da si proklet, da si hujši nego Kaj. Da bi ti na čelu zrastle znamenje, pred katerim se ljudje na sto korakov križajo in dveri z dvema zapahoma zapirajo! — In kje je bilo kdaj v Podlesji čuti, da bi bil sin odhajajoč iz rojstnega domu klel uro; v kateri se je rodil, in svojemu otcu rekel v obraz: „Ko sem se rodil, morali bi mi privezati na vrat vrv in na to vrv kamen ter me utopiti v ribnjaku! To uro bi si bili prihranili. A sam vrag vam je udihnil, da ste me pustili živega, da ste me izgojili —.“

„Pomagaj ti bom, če nečeš sama!“

„Pojdem sama!“ rekla je kmetica z grobnim glasom, ustala in šla v istini.

(Dalje prih.)

Katzianschitz je sicer po rodu Slovenec — Korošec, pa pristaš veliko-nemške stranke. V začetku svojega tukajšnjega bivanja obnašal se je še precej nepristranski. Ko pa je postal topel v Ljutomeru in sosebno pa od one dobe, ko je prišel semkaj sedanji glavar baron Mac Nevin, pričel je kazati svojo narav. Napredek, ki ga je storil imenovani gosp. Št. Katzianschitz, je uprav velik. kar se razvidi iz naslednjega dogodka, ki se je vršil pred par dnevi. Bilo je že proti koncu uradnih ur. V uradu sedela sta še samo dva nastavljenca — podčinenika, ko pride Štefan Katzianschitz ter izusti nastopno prepoved: „nekaj obžalovanja vrednega sem zapazil v občevanju svojih uradnikov s slugami, namreč, da občejujejo v uradu mej seboj v slovenskem jeziku. V bodoče nemate govoriti več tukaj v uradu mej seboj v slovenskem jeziku; na ulici govorite mej seboj, v kakršnem koli jeziku hočete; v uradu pa samo v nemškem, ker je urad c. kr.“ — Od kod, da ima ta gospod tako pravico — bolje rečeno nepravico, to ne vem; ali je ideja k tej prepovedi se porodila v njegovej glavi ali je prišla od koga „višjega“, je še tajno. Ta prepoved gosp. Št. Katzianschitza je tem čudnejša, ako pomislimo, da je ta gospod jurist, jurist ter še tretjikrat jurist, za svoje pogovore ne najde on drugih snovij, kakor le jedino take, ki obsejajo juristično vsebino. V krčmi na ulici, doma, na potovanji, torej povsod sliši ga le o procesih, samih procesih in pravnih zadevah govoriti. Zatorej ne moremo misliti, da on ne bi vedel, da je taka prepoved protizakonita. Sicer pa prosimo naše poslance, da si vzamejo ta le slučaj, kateremu sličnega ne vemo, ad notam“.

Od Sv. Jakoba na Savi 24. septembra. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo popoldne po krščanskem nauku razkril se je pri nas spomenik z napisom: „V spomin 40letnega vladanja Njegovega Velečastva, presvetlega cesarja Frana Josipa I. postavili dne 23. septembra 1888 udani občini Podgorica in Dragometl“, na drugi strani: „Vse za vero, dom, cesarja“. Spomenik je prav lep in 13 starih stotov težek. Slavnost vršila se je po vspredu.

Po cerkvenem opraviilu sešla se je šolska mladež v šoli, od koder je z zastavo pod vodstvom g. učitelja Zieglerja korakala na slavnostni prostor. Najprej je g. učitelj v spomin obletnice, kar se je zasadila lipa, pozdravil z lepimi besedami otroke in na stotine zbranega naroda z g. županom in odborniki vred. Na to stopil je na oder g. Lemut, predsednik „Bralnega“ društva v Dolu, razložil pomen spomenika v jedernatih besedah, kako lepo in častno je za obe občini, da sta tako izrazili svoja lojalna čustva ter naposled zaklical trikrat „Slava!“ presvetlemu cesarju, na kar je iz stoterih grl zadonel naudušen trikratni „Slava!“ in so pokali topiči. Po končani slavnosti šel je odbor in oba govornika v gostilno k „Petratu“, kjer se je govorilo in napivalo posebno presvetlemu cesarju. Pozno v noč razšli smo se in poslovili kratko. Na svidenje!

Domače stvari.

— (Shod volilcev) bode v nedeljo dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne pri sv. Juriji na Ščavnici v prostorih g. Franca Vaupotiča in bode poslanec dr. Gregorec poročal o državnem zboru.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) ima v soboto dne 28. t. m. svoj društveni shod počenši ob 7. uri zvečer v hotelu „pri Slonu“. Na dnevnem redu je predavanje društvenega odbornika g. dr. Ferjančiča „o novem kazenskem zakonu“ ter razgovor o prihodnji glavni skupščini dne 5. prih. meseca. Zaradi tega odbor uljudno vabi, da bi se p. n. gg. društvenikov sešlo veliko število na ta večer.

— (Gospod Stritar) poslal nam je z Dunaja nastopno pismo:

„Slavno uredništvo! V „Sl. Narodu“ štev. 189., ki mi je prišla še le zdaj pred oči, berem svoj telegram, poslan iz Aspanga v Lašče, čudno popačen. Tega je kriva ena sama črka, ki je izkočila in se izgubila, Bog vedi, kje, v Aspangu, v Laščah ali pa v Ljubljani. V onem tiskanem pozdravu iz tujine slóve zadnja in poglobitna beseda: molimo! — Kaj lepega je molitev, gotovo; ali jaz se ne vtikam v stvari, o katerih mi ne gre beseda, „Molimo, oremus“ naj čujejo rojaki moji iz drugih ust, iz ust, ki oznanjajo besedo božjo. Jaz sem jim hotel priporočati samo, da naj, kakor slavljeni Levstik,

ljubijo svojo domovino, da naj delajo zanjo, kakor on, skromno, na tihem, tudi brez priznanja in hvale. S krikom in prepirom se ne pomaga narodu i. t. d. To sem hotel povedati z besedami:

Bratje, od Levstika se učimo,
Domovino sveto ljubimo,
Delajmo zanjo, pa — molčimo!“

Glede ostalih opomb pa slavnemu rojaku odgovarjamo, da se je njegova pesem „Od vseh strani“, kakor je bil želel, jako marljivo razpečavala, da so jo krasne gospodičine s posebnim zanimanjem prodajale po 10 kr. izvod in da je pesem ta vrgla izvestno lepo vsoto, ker je vsakdo kupil vsaj po jeden, dva, če ne celo več izvodov. — Tem povodom bodi tudi povedano, da je gosp. Stritar za banket bil poslal 2 gold. in da se je po njegovi želji za ta denar povabil star očanec na obed, katerega je Levstik posebno rad imel in da se mu je za preostali znesek preskrbela priljubljena — kaja.

— („Čech“) glasilo češke duhovščine ima ob odstopu kneza Liechtensteina poseben članek znaslovom: „Velika hiba, a ne nesreča“. V članku pravi mej drugim: Mi zmatramo ta beg za veliko hibo, a ne za nesrečo. Princ Liechtenstein se je s tem naravnost smrtno ranil, mi ga ne — pomilujemo. Sam se je umoril. Ali je svoje sile precenjeval, ali pa ni imel trdnosti, vztrajnosti, spretnosti političnih voditeljev, kahor na pr. Windhorst, katerega ne plaši noben neuspeh in kateri bi rajši stokrat premagan umrl, nego da bi le jedenkrat brez boja pobegnil. To veliko napako napravil je Liechtenstein. „Čech“ naposled misli, da bode za češke katoličane najboljša, ako brez dosedanjih avstrijsko-katoliških voditeljev hodijo svojo pot. — V nemških listih čitamo vest, zakaj da je princ Liechtenstein odstopil. Nemški vir, kateremu prepuščamo vso odgovornost, trdi, da je tudi pri tem nežni spol vmes. Princ Liechtenstein, ki je bil oženjen z M. Fox, adoptivno hčerjo lorda Hollanda in je že najstarejši let udovec, hoče se zopet oženiti. V tej zadevi pripovedujeta se dve verziji. Nekateri trdijo, da bode princ Liechtenstein vzel hčer Dunajskega tovarnarja Klinkoscha, ki je bila omožena z Bruseljskim generalnim konzulom Hauptom, katere zakon se je pa po dolgi pravdi razveljavil. Druga verzija pa pravi, da bode knez Liechtenstein hčer kneza Ferdinanda Kinskega za ženo vzel.

— (Slovensko gledališče.) Obiskovalci slovenskega gledališča imeli bodo letos poseben užitek: pri vseh predstavah v našem gledališču igrala bode c. kr. vojaška godba pešpolka Kuhn št. 17. Umeje se samo ob sebi, da bode vojaška godba sodelovala tudi pri operah, operetah in spevoigrah. Ako pomislimo, da priredi „Dramatično društvo“ v letošnji gledaliski dobi 30 predstav, smemo pač reči po vsej pravici, da bodo obiskovalci slovenskega gledališča poleg izborne godbe in klasičnih dram imeli res izreden užitek.

— (Slovensko gledališče.) Od mnogo stranij slišale so se lani pritožbe radi sedežev v našem gledališču. Večina obiskovalcev izrekla je željo po abonovanju. Dramatično društvo, ki skrbi za vse podrobnosti občinstva, ustreglo je tudi tej opravičeni želji ter je odredilo, da se vsakdo lahko abonuje na prvih deset predstav. Pola za abonovanje raznaša se po Ljubljani in v tej poli zaznamovan je ves način abonovanja, ki se bode moralo skoro zaključiti.

— (Muzejsko društvo) priredi v soboto dne 28. septembra ob 6. uri zvečer v brajni sobi „Rudolfinauma“ shod, h kateremu se vabijo p. n. člani in drugi prijatelji domoznanstva. Govoril bode g. A. Müllner o „novejših arheoloških najdbah na Kranjskem“.

— (Dr. Jan Mrhal) bivši vodja tukajšnje realke in član deželnemu šol. svetu je umirovljen; upokojnina odmerila se mu je z 2300 gld.

— (Učiteljsko Kamniškega okraja) poklonilo je danes v spomin po deputaciji skupno sliko g. A. Žumru, kot svojemu bivšemu c. kr. okr. šolskemu nadzorniku.

— (Iz Trebnega) poslali so ondu zbrani dukovniki dr. Mahničju telegram, da se popolnoma strinjajo z njegovim dosedanjim delovanjem. Po teh zaupnicah nam ne bo več treba dolgo čakati, da zares začno ženske devatino tezavnico in jim prirezavati jezike. — „Nekdo“ poslal nam je nastopni popravek k zaupnici v „Slovenca“ dne 24. t. m.: „Imel sem priliko, da sem govoril z dvema duhovnikoma iz dekanije Staroško, ki sta

tudi podpisala zaupnico dr. Mahnič. Podpisala sta jo dne 23. septembra, a na 25. dan septembra sta se naravnost na ponovljeno vprašanje izrekla, da „Rimskega katolika“ še nista brala. Toliko v pojasnilo, koliko da take izjave veljajo. Slava zaupnicam, izvirajočim iz hujškanja Kalanovega, ki je na gospoda dekana godovanji zbrano duhovščino tako ujel!

— (V Gorici) razpustilo je namestništvo italijansko društvo „Associazione Goriziana di Ginnastica“, ker je povodom blagoslovljenja svoje za stave vsprejelo navzlic prepovedi inozemske deputacije, oziroma inozemske telovadce in ker je iz vse slavnosti hotelo napraviti le narodno demonstracijo.

— (Preiskava ustavljena.) Preiskava, ki se je pri okrožnem sodišči v Celji vršila proti 392 rudarjem iz Trbovelj, ustavila se je vsled cesarjeve odločbe z dne 14. t. m.

— (Volitev v okrajni zastop v Šoštanj.) Včeraj, v sredo 25. t. m. volili so veliko-posestniki v okrajni zastop Šoštanjski, ter so bili narodni kandidati izvoljeni jednoglasno.

— (Na Teharji) praznoval je dne 22. t. m. znani posestnik in sadjar g. Mihael Vizjak po domače Pečevšek svojo petinsedemdesetletnico, ob jednem petindvajsetletnico, odkar je bil za svoje zasluge za sadjarstvo odlikovan zaslužnim križem s krono. Pri tej priliki zbralo se je mnogo gostov iz Celja, Št. Jurija in drugih sosednih krajev, ki so iz vrstnemu sadjarju tem povodom častitali. Govoril je najprej g. Pečnak iz Teharja, potem dež. poslanec dr. Serbec, državni in deželni poslanec M. Vošnjak, dr. Hrašovec, dr. Vrečko, dr. Dečko, dr. Brenčič prof. Žolgar in drugi, pevci pa so družbo razveseljevali z ubranim petjem.

— (Opek) se je danes zjutraj ob 1/2. uri pekovski vajenec v Wurnerjevi hiši na sv. Petra cesti. Dolival je v še gorečo svetilko petroleja, kar se svetilka razpoči, petrolej pa uname, da je bil vajenec hkratu ves v ognju. Njegov mojster ga je hitro pritisknil k sebi in tako pogasil ogenj. Vajenec je na rokah močno opečen in odvedli so ga v bolnico.

— (V vagonu,) natovorjenem s sadjem, prišedšem danes po Tržaški progi v Ljubljano, našli so skrita dva moža. Kaj sta hotela, ali se voziti zastop, ali pa kaj ukrasti, pokazala bode preiskava.

— (Na Kranjskem) se je zvarilo l. 1888. 49 225 hl. piva, od katerih je znašala užitna 110.066 gld. L. 1888 se je za 8445 hl. manj piva zvarilo, nego 1887. l. Užitna od žganja znašala je l. 1887. po novem zakonu 54 963 gld., od produkcije na deželi 9 543 gld., od vina in mošta gol-dinarjev 213.428, od drugih užitnini podvrž-nih stvari 132.766 gld.

— (Iz Trsta na Opčine) namerava se zobčasto-kolesna železnica s stransko progo v Bar-kovlje. Neki Vigolla prosil je dovoljenja za začetna dela.

— (Požar.) V Dugaresi pri Karlovcu pogo-rela je v sredo predilnica in tkalnica Jos. Jerusa-lema. Škode je nad 400 000 gld. Tovarna bila je zavarovana. Skladišča, v katerih je bilo veliko blaga neso poškodovana.

— (Program) za po c. kr. deželnem konje-rejskem društvu Štajerskem dne 28. septembra 1889 v Žalci napravljeno premiranje konj. Začne ob 9. uri zjutraj. Darila v srebru: a) Za kobile z žrebeti: 1. Državno darilo 30 gld., 2. državno darilo 20 gld., 3. državno darilo 15 gld., 4. deželno darilo 15 gld., 5. okrajno darilo 10 gld., 6. okrajno darilo 10 gld., 7. okrajno darilo 10 gld., 8. okrajno darilo 10 gld., 9. okrajno darilo 10 gld., 10. okrajno darilo 10 gld., 11. okrajno darilo 10 gld., 12. okrajno darilo 10 gld., 13. okrajno darilo 10 gld., 14. okrajno darilo 10 gld. b) Za obrejene štiri- in triletne in za neobrejene triletne kobile: 1. Državno darilo 30 gld., 2. državno darilo 20 gld., 3. državno darilo 15 gld., 4. deželno darilo 10 gld., 5. okrajno darilo 10 gld., 6. okrajno darilo 10 gld., 7. okrajno darilo 10 gld., 8. okrajno darilo 10 gld., 9. okrajno darilo 10 gld., 10. okrajno darilo 10 gld., 11. okrajno darilo 10 gld., 12. okrajno darilo 10 gld., 13. okrajno darilo 10 gld., 14. okrajno darilo 10 gld. c) za dve-letne žrebice: 1. Državno darilo 20 gld., 2. državno darilo 15 gld., 3. deželno darilo 15 gld., 4. okrajno darilo 10 gld., 5. okrajno darilo 10 gld., 6. okrajno darilo 10 gld., 7. okrajno darilo 10 gld., 8. okrajno darilo 10 gld., 9. okrajno darilo 10 gld., 10. okrajno darilo 10 gld., 11. okrajno darilo 10 gld., 12. okrajno

darilo 10 gld., 13. okrajno darilo 10 gld., 14. okrajno darilo 10 gld. d) Za jednoletne žrebice: 1. Državno darilo 20 gld., 2. državno darilo 15 gld., 3. deželno darilo 15 gld., 4. okrajno darilo 10 gld., 5. okrajno darilo 10 gld., 6. okrajno darilo 10 gld., 7. okrajno darilo 10 gld., 8. okrajno darilo 10 gld., 9. okrajno darilo 10 gld., 10. okrajno darilo 10 gld., 11. okrajno darilo 10 gld., 12. okrajno darilo 10 gld., 13. okrajno darilo 10 gld., 14. okrajno darilo 10 gld., 2 de-želni darili za dobro gojitev in postrežbo po gol-dinarjev 6 Skupaj 692 gld. Izmej 43 okrajnih daril darovanih je 5 okraja Celje, 5 okraja Slovenji Gradec, 5 okraja Konjice, 10 okraja Gornji grad, 5 okraja Vranjsko, 4 okraja Soštanj, 4 okraja Šma-rije pri Jelšah, 2 okraja Laško in 2 okraja Marberg. Ta se morajo priznati samo konjem dotičnih okra-jev. Razven predstojčih daril delile se bodo tudi od strani vis. c. kr. ministerstva za poljedelstvo sre-berne in bronaste svetinje in priznalne diplome. Vsak premiran konj dobi tablico z letno številko premiranja, ki se ima konju obesiti. Kon-kurirati zamorejo vse vrste plemenskih kobil in žre-bic za težko vožnjo iz okrajnega glavarstva Celje in Slovenji Gradec in iz sodniškega okraja Rogatec. Pogoji premiranja. A) Splošna določila. Premije se morajo prisojati le takim konjem, ki kažejo resnično lastnosti in posebnosti za uprego ali ježo dotičnega plemena v konjerejskem okoliši. Držalo se bode torej načela: pred vsem je gledati na svrhu, katera se boče doseči pri konjerejstvu v dotičnem okoliši, t. j. kakoršno konjsko pleme bi se naj ondu uzrejevalo in redilo. Zato se bode na prvem mestu oziralo na konje, kateri so najbolj sposobni zboljševati konjsko pleme v okoliši; pod enakim razmeram daje se prednost onim konjem, kateri so dokazanega dobrega rodu. Le taki konji morejo konkurirati za darilo, katerih lastnik dokaže po spričevalu napisanem od županstva, da je konj njegova lastnina od najmanj jednega leta sem. Razven pri starih kobilah z že-beti mora se dokazati od vsakega konja, da mu je oča državen ali licenciran žebec ali lasten domač žebec. Nič ne dene, če je dobil konj v prejšnjih letih že jedenkrat ali večkrat premijo. Zamore jo dobiti tedaj zopet. B) Posebna določila. Zastran premiranja posameznih konjskih vrst velja sledeče: Kobile z žebet. Kobilam z žrebeti prisodi se pre-mija od petega leta naprej brez vsakeršnega ome-jenja na starost, če so le zdrave, krepke in dobro rejene, kažejo lastnosti dobre plemenske kobile in imajo seboj dovolj ugajajoče sesno ali že odstav-ljeno žebe. Vender se bode oziralo pri enakih lastnostih na mlajše kobile in se bode dajala pred-nost onim, ki so prinesle že lepa žrebeta in tako dokazale, da so dobre za plemo. Kobilam z žebet noriškega plemena more se prisoditi premija, če bi tudi komaj v 4 letu starosti bile. Premija se sme prisoditi le, če se dokaže s postavnim ubre-jitevskim spričalom, da je oča žebetu dr-žaven ali licenciran žebec ali pa žebec, ki je bil od posestnika doma uzrejen. Mladé kobile. Štiriletne kobile noriškega plemena in petletne kobile drugih plemen bodo premirane le, če je dokazano s postavnim ubrejitevskim spričalom, da jih je ubrejel državen, licenciran ali lasten domač žebec. Triletne kobile domačega plemena še ne smejo biti ubrejene, pač pa morajo biti ubrejene triletne kobile noriškega plemena, to pa po takih žebcih, kakor je zgoraj navedeno. Žebice. Jedno- in dveletne žebice morejo biti premirane, če jih je po-sestnik dobro uzredil in obljubujejo ugoden razvitek in daljšo dobro rast tako, da bodo kdaj dobre ple-menske kobile. Žebci in žebeta se ne bodo premi-rali. C) Izvršilne določbe. Posestniki živalij premi-ranih z državnimi in deželnimi darili dobijo vrhu premije v denarjih še potrdilo, v katerem je popi-san premirani konj. Konjereji, ki se odpovejo pre-miji v denarji, dobijo potrdilo, v katerem se omenja odpoved, in priznalni diplom. V slučaju, ko bi ne bilo dosti premiranja vrednih konj jedne vrste, mo-rejo se prenesti premije namenjene jedne vrsti na drugo ali pa na drug konjerejski okoliš. Premije v denarjih razdeliti mej dva ali več premiranja vred-nih konj ni dovoljeno. Vsak posestnik, čegar konj je bil premiran z denarji, podpiše pobotnico, da je denarje res vsprejel, in ob jednem se še zaveže, da obdrži premirano žival vsaj leto dni. Ako se temu izneveri, dolžen je vrniti premijo brez ugovora. Premije pa mu ni treba vrniti, ako dokaže, da se je nesreča zgodila, ali da žival slabo raste, ali da ni za plemo, ali da je jo trebalo rezati. Zoper raz-sodbo razsodnikov ni pritožbe. D) Oprava konjska.

Žebci in dveletna žebeta morajo imeti brzde, uzdo in okoli života podpas na obeh straneh dobro pripet. — Za kobile, dveletne žebice in jednoletna žebeta je treba uzde, za jednoletne žebice dobra knaftra, E) Kupovanje žebet. Prilčno premiranja se bodo kupovala tudi odstavljen žebeta, kolikor jih je treba za žebčarsko državno postajo. V poseben pozor. Po § 8. postave dne 29. februarja 1880, katera za-deva obrambo in odstranjenje nalezljivih živinskih boleznij, drž. zak. dne 14. aprila 1880, XIV. kom. št. 35, se morajo prinesiti tudi za konje, kateri se priženejo na premiranje, živinski potni listi. Zate-gadelj mora imeti vsak, kateri hoče gnati konje in žebeta k premiranju, po postavi napravljen živinski potni list od občinskega predstojništva, da se more izkazati z istim. Predpeljava konj. Predpeljava konj se začne točno ob 9. uri zjutraj. Državni in licencirani domači žebci, določeni v predpeljavo, se bodo pregledali pred začetkom klasificiranja — torej morajo biti ob 8. uri na prostoru premiranja. Dne 15. septembra bode v Mariboru, dne 22. v Gradcu in dne 29. septembra v Žalcu velika dirka. Gradec, meseca septembra 1889. Za ravnateljstvo c. kr. deželnega društva za konjerejo na Štajerskem. Predsednik: Karel vitez Haupt m. pr. Tajnik: Hugo Ahsbahs m. pr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Odesa 25. septembra. Od ruskega mi-nisterstva odposlani in stalno v Odesi bivajoči uradnik, Putjata, imel je s kraljico Natalijo daljši pogovor, kateremu se pripisuje politična važnost. Zagotavlja se, da je Peterburški ka-binet kraljici prijateljski svetoval, naj Srbije delikatni položaj jemlje v postev, da se težave za regentsvo ne bodo še poostrele. Kakor se je kraljica posamičnim osobam nasproti izrekla, izogibala se bode v Belemgradu vsemu stran-karskemu življenju in občevala le z najožjimi prijatelji in prijateljicami.

Milan 25. septembra. Pri „Porta Vit-toria“ zrušila se je nova, še ne dozidana hiša. Pod razvalinami je zasutih do 60 delavcev. Pet mrtvih in 13 ranjenih so že izgrebli.

Trst 26. septembra. Redarstvo zasledilo one osebe, ki so delale in metale petarde. Vršila se je hišna preiskava v stanovanju črko-stavca Domenico Sacco iz Napolja. Njega in trgovskega akademika, Clementinija iz Trsta, trgovskega pomočnika Zoppija in gimnazijca Raskovicha so zaprli. Dotičniki so 19 do 20 let stari.

(Kakor posnamemo baš došlem listu „L'Adria“, bila je preiskava v torek popoldne. Zaprti zlodejci vrgli so dne 24. marca na trgu pri kolodvoru petardo, ki je policijskega nadzornika teško ranila, na molu S. Teresia pa drugo, ki je bila vzrok smrti nekemu otroku, materi njegovi pa je priza-dela teško bolezen. Ured.)

Budimpešta 26. septembra. Cesarjevo pismo nadvojvodi Josipu konstatuje napredke v izvežbanji ogerske domobranske pehote in vnovič sijajno izkazano spretnost domobranske konjice. Zahvaljuje se nadvojvodi in izreka poveljnikom in vojaštvu ogerskega domobranstva najpopolnejše zadovoljstvo.

Lvov 26. septembra. Za domnevanje, da Jaroslavski napad na častnike izvira iz političnih nagibov, ni niti podlage. Dosedanja preiskava dognala okolščine, iz katerih se sme sklepati, da je to bilo navadno hudodelstvo.

Razne vesti.

* (Trikrat oženjen.) Temesvarsko redar-stvo išče zdaj mladega moža imenom Fran Cse-lovsky, kateri se je trikrat zaporedom oženil, vsakokrat priženjeno doto zapravlil in potem soprogo pustil na cedilu. Zakonačeljui samec, kateri se na-zivlje tudi Pap in Scitovszky, ponarejal je do-tična uradna pisma, se na podstavi teh poročil ter bi se bil vedno ženil in do svoje smrti še marsika-tero lahkoverno nevesto peljal pred altar, da ni po-seglo redarstvo vmes.

* (Ulom.) V železnično blagajnico na postaji v Keskemetu na Ogorskem ulomili so 23. t. m. po-noči drzni lopovi ter jo poskušali do čistega izpraz-niti, kar bi se jim bilo tudi posrečilo, da jih neso pravočasno zapazili in zapodili v beg, tako da si nesrečni tatje niti belica neso mogli prisvojiti.

* (Poneverjenje.) Iz Barija se 24. t. m. javlja: Tri tukajšnji trgovski zborniki zasledili so velikansko poneverjenje. Tajnika Rusa in urad-nega slugo Damijana so prijeli in zaprli. Glavni slepar, blagajnik Conte, je pak pobeignil.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

26. septembra.

Pri **Maltéi**: Robizuk, Kavan, Linhardt z Danaja. -- Putik iz Beljaka -- Šubie iz Monakovega. -- Cuderman iz Mirnepeči. -- Mally iz Tržiča. -- Jaroszymski iz Zagreba. -- Wilhelmy iz Trsta. -- Petrič iz Grada. -- Prevass Konossean iz Pariza.

Pri **Stoun**: Wilitsch iz Celovca -- Volk iz Grada. -- Mitri iz Maribora. -- Rumpel, Wanjeh s Krškega. -- Reinle, Petrovič z Dunaja. -- Kačić iz Šoštanj. -- Sušnik iz Škofjeloke. -- Partuška iz Trsta. -- Pravdik, Singer z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25 sept.	7. jutraj	730.7 mm.	9.8° C	sl. szh.	obl.	40.00mm.
	2. popol.	728.6 mm.	19.8° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	728.5 mm.	13.8° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 14.5°, za 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26 septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	83.90	—	84.10
Srebrna renta	gld.	84.60	—	84.80
Zlata renta	gld.	110.60	—	110.55
5% marčna renta	gld.	99.65	—	99.60
Akcije narodne banke	gld.	919	—	919
Kreditne akcije	gld.	307.20	—	306.75
London	gld.	119.60	—	119.60
Srebro	gld.	—	—	—
Napol.	gld.	9.47 1/2	—	9.47 1/2
C. kr. cekini	gld.	5.67	—	5.67
Nemške marke	gld.	58.37 1/2	—	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	gld.	250	gld.	133
Državne srečke iz l. 1864	gld.	100	gld.	174
Ogerska zlata renta 4%	gld.	99	gld.	90
Ogerska papirna renta 5%	gld.	95	gld.	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	gld.	—	gld.	—
Dunava reg. srečke 5%	gld.	100	gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	gld.	119	gld.	50
Kreditne srečke	gld.	100	gld.	182
Budolfove srečke	gld.	10	gld.	20
Akcije anglo-avstr. banke	gld.	120	gld.	137
Tramway-društ. velj	gld.	170	gld.	231

Prostorna prodajalnica

s tremi sobami, kuhinjo in m-gacinom,

na jako ugodnem mestu v Laškem trgu se dá takoj v najem. — Pogoji so ugodni. — Več pove g. Andr. Keppa v Laškem trgu. (774-2)

Pozdrav in zahvala.

Vsem prijateljem in znancem duhovskega in posvetnega stanu kliče podpisani bivši 12 let kaplan na Ptuji:

Srčni pozdrav in Z Bogom! Na svidenje!

P. n. udom narodne Ptujске šitalnice, katere ud je bil podpisani 12 let in bode uvek ostal, pa izreka srčno zahvalo za prelepo „slovo“, katero so mu v prostorih „Narodnega Doma“ dne 2. septembra 1889 na večer priredili.

Hvala! Živeli!

O. Stanislav Prus,

kapelan in katehet mestnih ljudskih šol v Neunkirchen-u (Devet cerkev) na Dolenje Avstrijskem.

(783)

Št. 7704.

(784-1)

Objava.

Pri c. kr. deželnem kot trgovskem sodišči v Ljubljani so se v združnem registru pri firmi „Prva kranjska mlekarska zadruga, registrovana zadruga z omejenim poroštvom“ vršili sledeči vpisi:

1.) Da so bili pri volitvi dne 28. aprila 1888 voljeni v združno načelstvo sledeči člani: Janez Baumgartner, Janez Kosler, doktor Jožef Kosler, Franc Povše, Gustav Pire, Jožef Franc Palme in Franc Jare in da se je prejšnji član Henrik baron Lazzarini izbrisal;

2.) da je bila pri velikem izvanrednem zboru društva dne 10. aprila 1889 sklenena razdružba zadruge;

3.) da so bili pri istem velikem zboru postavljeni kot likvidatorji Janez Baumgartner, Franc Povše, dr. Jožef Kosler, Gustav Pire, vsi iz Ljubljane, Janez Stembrov iz Tomačeva in Janez Lenarčič z Vrhnike.

Ob enem se povabijo upniki v zmislu §. 40 postave z dne 9. aprila 1873 št. 70 drž. zak., da se oglašé pri društvu.

V Ljubljani, dne 23. septembra 1889.

Mlin s 6 tečajji in z žago

ob Tržiški Bistrici v Podbrezjah, blizu železnične postaje, proda se iz proste roke pod ugodnimi pogoji. Mlin, žaga in z-še stoječi hlev so v popolnoma dobrem stanju. Konstantna vodna moč znaša 55 konjskih sil in bi se lahko na 65-70 konjskih sil povišala. Z mlinom proda se po želji tudi tik mlina ležeči vrt z njivo in blizu ležeči travniki.

Natančneje izve se pri Fr. Pavlin-u v Trstu, Via Navali 9. (773-2)

Za prodajalko

v prodajalnico mešanega blaga, specerijsko ali pa k perilu želi ustopiti gospodičina, ki ume tudi vsa hišna dela. — Ponudbe vsprejema upravnistvo tega lista. (769-2)

Pri A. Cvenke j-ni v Sevnici na Štajerskem vsp ejme se takoj pod ugodnimi pogoji deček iz dobre hiše, kateri je dovršil saj 4razredno ljudsko šolo, kot

učenec

za prodajalnico z mešanim blagom.

Poštna upraviteljica

(Expeditorin) od 28-36 let stara, vsprejme se. — Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (772-2)

Gierkovo veliko mehanično svetno in originalno avtomatno gledališče

ono, ki je leta 1882. tukaj z velikim odobravanjem dajalo predstave svoje, je došlo in začne

v soboto dne 28. septembra

na cesarja Josipa trgu

Visto svojih izrednih predstav.

Gorenje gledališče se produkuje pod jako elegantnimi dekoracijami in s presenetljivo mehaniko ter je imelo čast dajati predstave pred Najvišjo in Visoko gospodo in se bode prizadevalo sedaj, kakor leta 1882. umetnost spozna-joče p n. občinstvo zadovoljiti.

Prva predstava bode v soboto dne 28. septembra zvečer ob 7/8. uri.

Z velespoštovanjem

(783)

Oskar Gierke.

Vse podrobneje povedó plakati.

Na prodaj je

posestvo

blizu železniške postaje, farne cerkve in rudarije za 5000 gld., katerih je pa le polovico treba takoj plačati, druga polovica se pa lahko uknjiži na posestvo. Poslopja, hiša, hlevi in kozolec, so dobro narejena in s slamo krita. Posestvo sestoji iz travnikov, njiv in hoste in meri vkupe 47. ral.

Kaj več pove lastnik g. Stibernik in iz pri-jaznosti g. Josip Zimmermann v Zagorji pri Savi.

(776-2)

Zahvala.

Za mnoge dokaze najsrčnejšega sočutja in za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu naše nepozabljive sestre

VEKOSLAVE

izrekamo po tem potu vsem, kateri so se nas in ranjce spomnili, svojo najsrčnejšo zahvalo.

V OREHKU, dne 23. septembra 1889.

Rodbina Dolenc.

(782)